

ønskede Ændringer i de aftalte Hovedretningslinier, og medens Regeringspartierne ikke kunde tiltræde det saaledes ændrede Grundlag, var de Konservative villige til at medvirke til Gennemførelsen af en Lov paa dette Grundlag, naar »Venstre vilde forpligte sig til ikke at forlænge Renteloven, før den var løbet ud [15. Juli] og man havde haft Lejlighed til at se de Virkninger, som herved maatte opstaa«^{*)} Der dannedes saaledes et *Flertal*, bestaaende af Venstre og Konservative, som i Erkendelse af den Betydning, det vilde have, at Forhandlingerne fik positivt Udfald, gjorde fælles Indstilling om en Nyaffattelse af Lovforslaget med samme Titel og i Hovedsagen med samme Opbygning og Indhold som den endelige Lov (se foran), og et *Mindretal* (Socialdemokrater og Radikale Venstre), som stillede en Række Underændringsforslag med det Formaal at give Loven et Indhold, der svarede til Resultatet af Forhandlingerne mellem Regeringen og Venstres Repræsentanter.

Flertallet udtalte i Betænkningen, at det for at bøde paa den Ulighed mellem Debitorer, der var opstaaet ved, at nogle havde faaet konverteret, andre lige saa berettigede ikke, havde ønsket, at der blev givet en almindelig midlertidig *Lettelse i den aarlige Ydelse* for dem af sidstnævnte Gruppe, som begærede dette, paa 0,8 pCt. af Hovedstolen; da Indbetaling af de Afdrag, hvorfor Debitor for Tiden blev fritaget, samt den eventuelle Statsandel deri først skulde finde Sted ved Gældsperiodens Slutning og med ca. en Termins Ydelse, vilde Hjælpen i den nærværende for Landbrugserhvervet økonomisk trange Tid være værdifuld. *Flertallet* tillagde det ogsaa megen Betydning, at der for *Henslandsgældens* Vedkommende blev tilvejebragt en *Afviklingsordning* som den foreslaaede. Naar *Flertallet* i sit Ændringsforslag *ikke havde medoptaget* §§ 5, 7, 8 og 9 i det fra Folketinget oversendte Forslag og havde foreslaaet § 6 ændret (se om Indholdet af disse Paragraffer foran Side 102 under Omtalen af de i Folketinget foretagne Ændringer), var Grunden den, at de paagældende Bestemmelser — efter at enhver Mulighed for en almindelig Rentesænkning gennem Konvertering var forskertset — maatte siges at være uden Betydning og Rimelighed. — Angaaende *Maksimalindlaansrenten* i Banker og Sparekasser gjorde *Flertallet* gældende, at den var gennemført som Basis for en almindelig Konvertering, og da Muligheden herfor nu var opgivet og udelukket, kunde man af Hensyn til Opretholdelse af Sparekassernes Likviditet og af Hensyn til de mange Tusinde Smaaspareres økonomiske Velfærd ikke opretholde denne

*) Citat af Ordførerens Tale ved 2. Behandling L. F. Sp. 1449.